

بررسی تاثیر پلی مورفیسم 629C/A- ژن پروتئین انتقال دهندۀ HDL کلاسترول استر در ارتباط با اثر استاتین ها بر سطح لیپوپروتئین با دانسیته بالا (HDL)

عفت فرخی*، دکتر کیهان قطره سامانی**، دکتر سید اسداله امینی***، دکتر مرتضی هاشم زاده

چالستری†، محمد تقی مرادی††، حسین امینی نجف آبادی†††

*کارشناس ارشد بیوشیمی-مرکز تحقیقات سلولی، مولکولی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، **دکتری بیوشیمی- مرکز تحقیقات گیاهان دارویی-دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ***استادیار گروه بیوشیمی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، †استاد ژنتیک انسانی- مرکز تحقیقات سلولی، مولکولی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ††کارشناس ارشد حشره شناسی پزشکی- مرکز تحقیقات گیاهان دارویی- دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ††† مربی گروه بیوشیمی-دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد.

تاریخ دریافت: ۱۹/۱/۳۰ تاریخ تایید: ۱۹/۳/۲۹

چکیده:

زمینه و هدف: کلاسترل استر ترانسفر پروتئین (CETP) نقش اساسی در متابولیسم لیپوپروتئین با دانسیته بالا (HDL) و مسیر انتقال معکوس کلاسترول دارد. واریانت های ژن CETP مانند 629C>A که مستقیماً بر HDL کلاسترول تاثیر می گذارد نسخه برداری از این ژن را تحت تاثیر قرار می دهد. این مطالعه با هدف تعیین تاثیر پلی مورفیسم 629C>A در پروموتور ژن CETP بر سطح کلاسترول HDL در پاسخ به درمان با استاتین ها انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی - تحلیلی از بین بیمارانی که سطح لیپوپروتئین با دانسیته پایین (LDL-C) بالاتر از ۱۲۰ mg/dl داشتند و نیاز به درمان داشتند، ۱۹۶ بیمار دریافت کنندگان لواستاتین یا آتورواستاتین انتخاب شدند. در همه بیماران قبل و بعد از درمان پروفایل لیپیدی اندازه گیری شد پلی مورفیسم 629C>A در پروموتور ژن توسط تکنیک چند شکلی طول قطعه محدود (PCR-RFLP) تعیین گردید. نتایج آزمایشات بیوشیمیایی قبل و بعد از درمان در پلی مورفیسم های مختلف با استفاده از آزمون های t زوجی، ANOVA و Tukey تجزیه و تحلیل گردید.

یافته ها: پس از درمان با لواستاتین در ژنوتیپ AA سطح کلاسترول کاهش بیشتر و سطح HDL افزایش بیشتری نسبت به دو ژنوتیپ دیگر نشان داد در حالی که غلظت آپولیپوپروتئین A1 (ApoA1) در ژنوتیپ CC نسبت به ژنوتیپ AA و AC افزایش بیشتری نشان داد ($P<0/05$). همچنین آتورواستاتین میزان ApoA1 را در ژنوتیپ CC بیشتر از دو ژنوتیپ AA و AC افزایش داد ($P<0/01$).

نتیجه گیری: لواستاتین و آتورواستاتین در ژنوتیپ CC، پروتئین ApoA1 را در ذرات HDL بیش از دو ژنوتیپ دیگر افزایش داده بنابراین بنظر می رسد درمان با این دو دارو در بیماران با ژنوتیپ CC موثرتر باشد.

واژه های کلیدی: آتورواستاتین، پلی مورفیسم 629C>A، کلاسترل استر ترانسفر پروتئین، لیپوپروتئین با دانسیته بالا، لواستاتین.

مقدمه:

در متابولیسم HDL در مسیر انتقال معکوس کلاسترول، کلاسترل استر ترانسفر پروتئین (Cholesterol Ester Transfer Protein=CETP) نقش اساسی دارد (۴،۳). این پروتئین باعث انتقال استرهای کلاسترول از ذرات HDL به لیپوپروتئین های با دانسیته

لیپوپروتئین های با دانسیته بالا (HDL) بواسطه مسیر انتقال معکوس کلاسترول (RCT) در پیشگیری از بیماری قلبی عروقی نقش شناخته شده ای دارند (۲،۱). در مسیر انتقال معکوس کلاسترول، کلاسترول اضافی بافت ها به کبد منتقل گردیده و توسط صفرا دفع می گردد.

HDL-C پلاسما و سطح آپولیپوپروتئین A1 (ApoA1) نداشته است ولی باعث مهار فعالیت CETP شده است. (۱۴).
تداخل درمان با استاتین منجر به این نتیجه شد که نتایج درمان با استاتین می تواند تحت تاثیر پلی مورفیسم های CETP و غلظت این پروتئین قرار گیرد (۱۵، ۱۶) و به نظر می رسد تعیین نقش پلی مورفیسم های CETP در پیش بینی حساسیت به بیماری و پاسخ های دارویی حایز اهمیت باشد.

هدف از این مطالعه بررسی اثر پلی مورفیسم 629C/A- ژن CETP در پاسخ درمانی به استاتین ها می باشد. مشخص شدن این مطلب که وجود کدام پلی مورفیسم باعث افزایش بیشتر HDL-C در دوزهای متفاوت استاتین می شود، می تواند در هدایت بیماران و استعدادیابی بیماری های قلبی عروقی موثر باشد.

روش بررسی:

در این مطالعه توصیفی- تحلیلی در سال ۱۳۸۸ از بین بیماران مراجعه کننده به متخصص قلب و عروق یا متخصص داخلی کلینیک شماره ۲ شهرکرد، که به تشخیص پزشک معالج نیاز به درمان هایپرکلسترولمی داشته و سطح LDL-C بالاتر از ۱۲۰ میلی گرم در دسی لیتر داشتند ۱۹۶ بیمار انتخاب شدند. (۱۰۶ نفره شامل دریافت کنندگان لواستاتین و ۹۰ نفره شامل دریافت کنندگان آتورواستاتین بودند).

افراد با بیماری های دیابت کنترل نشده، بیماری های کبدی، کلیوی، هیپوتیروئیدیسم و افرادی که به عللی دارو مصرف می کنند، از مطالعه خارج گردیدند.

اطلاعات لازم در مورد تحقیق به کلیه افراد داوطلب داده شد و رضایت نامه کتبی به همراه پرسشنامه در هنگام نمونه گیری از بیماران دریافت گردید. این مطالعه پس از تایید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد انجام گردید.

کم (LDL) و بسیار کم (VLDL) می شود و شانس برگشت کلسترول از طریق LDL به سلول های محیطی را بیشتر می کند. از طرفی این پروتئین با افزایش LDL باعث می شود بخشی از کلسترول که توسط گیرنده LDL سلول های کبدی برداشته می شود بیشتر شود. پس CETP می تواند نقش آتروژنیک یا آنتی آتروژنیک داشته باشد (۵، ۶).

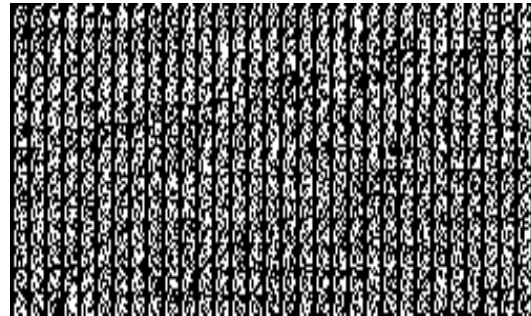
جهش های نادری که در ژن CETP ایجاد می گردند باعث افزایش غلظت HDL می گردد (۶). اما از طرفی مطالعات نشان داده علیرغم افزایش غلظت HDL بدنبال کاهش CETP، شانس ابتلا به بیماری قلبی عروقی افزایش می یابد (۶). به نظر می رسد ذرات HDL که در کمبود CETP تشکیل می شود خواص کامل آنتی آتروژنیک ندارند (۷) و ذرات LDL تشکیل شده به دنبال کاهش CETP تمایل کمتری به گیرنده های خود نشان می دهند (۸).

پلی مورفیسم های متعددی در ناحیه پروموتور ژن CETP مشخص شده که مهم ترین آنها 629C/A-، 971G/A- و 2708G/A- بوده و این پلی مورفیسم ها با تغییر غلظت CETP همراه می باشند (۹، ۱۰). 629C/A- یک پلی مورفیسم تک نوکلئوتیدی است که در ۶۲۹ باز قبل از شروع نسخه برداری در پروموتور ژن CETP ایجاد می شود که فعالیت نسخه برداری این ژن را تعدیل می نماید و در تنظیم سطح پلاسمایی CETP نقش دارد (۱۱).

وجود آلل A در ۶۲۹- با کاهش پنجاه درصدی پروتئین CETP و افزایش HDL-C سرم همراه است (۱۲). مصرف استاتین ها (Statins) با مهار فعالیت CETP همراه بوده و منجر به افزایش ۱۵-۵ درصد در سطح HDL-C می گردد (۱۳). همچنین مطالعات نشان داده آتورواستاتین (Atorvastatin) باعث کاهش کلسترول تام - تری گلیسرید-لیپوپروتئین با دانسیته پایین (LDL-C) و آپولیپوپروتئین B (ApoB) پلاسما می گردد در حالی که تاثیر قابل توجهی بر روی سطح

دو گروه از نظر مشخصات دموگرافیک و بیوشیمیایی اختلاف آماری معنی داری نداشتند (جدول شماره ۱). مصرف لواستاتین باعث کاهش غلظت کلسترول، تری گلیسرید، LDL-C و ApoB در هر سه ژنوتیپ شده است. این در حالی است که کاهش موارد یاد شده در ژنوتیپ AA واضح تر بوده است. مصرف لواستاتین منجر به افزایش غلظت HDL-C در ژنوتیپ AA و ApoA1 در ژنوتیپ CC گردیده است (جدول شماره ۲). بواسطه ماهیت عملکردی دارو در تمام ژنوتیپ های پلی مورفیسم 629C/A- ژن CETP کاهش غلظت در کلسترول تام، HDL-C و ApoB دیده شده است. میزان تری گلیسرید نیز کاهش نشان داده که این کاهش در ژنوتیپ AA واضح تر بوده است. به دنبال مصرف آتورواستاتین در کلیه ژنوتیپ ها، افزایش غلظت HDL-C در هر سه ژنوتیپ و افزایش ApoA1 بویژه در ژنوتیپ CC مشاهده گردید (جدول شماره ۲).

ژل پلی اکریل امید بررسی گردیدند. وجود باند در ناحیه ۱۲۷ جفت بازی بیانگر ژنوتیپ AA، در ناحیه ۱۰۰ جفت بازی ژنوتیپ CC و در هر دو محل ۱۲۷ و ۱۰۰ جفت بازی ژنوتیپ CA می باشد (تصویر شماره ۱).

تصویر شماره ۱: محصولات PCR-RFLP پلی مورفیسم 629C/A بر روی ژل پلی اکریل امید ۸٪.
شماره ۱ مارکر، شماره های ۲ تا ۵ ژنوتیپ AA شماره ۶ ژنوتیپ CC، شماره ۷ ژنوتیپ CA، شماره ۸ کنترل بدون آنزیم (Uncut)، شماره ۹ کنترل منفی (بدون DNA).

جدول شماره ۱: ویژگی های دموگرافیک و بیوشیمیایی در کل افراد تحت مطالعه

ژنوتیپ	پلی مورفیسم 629C/A		
	AA	AC	CC
متغیر			
سن (سال)	54±11/3	52±12/5	51±9/2
تعداد	100	70	26
مردان (%)	49	47	53
سیگاری (%)	26	25	22
نمایه توده بدنی	26±4/1	27±4/5	28±3/1
قند ناشتا (mg/dl)	96±21/2	89±31/4	102±16/6
کلسترول (mg/dl)	228±36/2	225±43/2	223±24/2
تری گلیسرید (mg/dl)	183±84/6	194±45/7	205±41/6
HDL-C (mg/dl)	42±12/5	38±8/9	37±13/2
LDL-C (mg/dl)	144±24/7	144±23/9	145±24/7
ApoA1 (mg/dl)	126±23/7	124±18/9	138±20/4
ApoB (mg/dl)	126±27/1	123±42/2	124±27/7

$P > 0.05$ در تمامی متغیرها بین دو گروه. HDL لیپوپروتئین با دانسیته بالا، LDL لیپوپروتئین با دانسیته پایین، ApoA1 آپولیپروتئین B، ApoB آپولیپروتئین A.

جدول شماره ۲: نتایج آزمایش پروفایل لیپیدی افراد تحت مطالعه بر حسب ژنوتیپ های پلی مورفیسم 629C/A- قبل و بعد از دریافت دارو

دریافت کنندگان آتورواستاتین (n=۹۰)			دریافت کنندگان لواستاتین (n=۱۰۶)			گروه	متغیر
AA(46)	AC(32)	CC(12)	AA(56)	AC(37)	CC(13)	ژنوتیپ	
۲۴۱±۲۹/۹	۲۳۲±۲۹/۶	۲۲۸±۳۰/۶	۲۳۸±۳۰/۹	۲۲۶±۲۸/۳	۲۲۱±۲۹/۴	قبل	کلسترول
۱۸۶±۲۷/۷	۱۸۹±۲۸/۶	۱۸۴±۳۳/۴	۱۸۱±۲۹/۸	۱۸۹±۲۸/۹	۱۸۴±۳۰/۵	بعد	
- ۲۲/۸	- ۱۸/۵	- ۱۹/۲	-۲۳/۷*	- ۱۶/۴	-۱۶/۷	درصد تغییر	
۱۶۹±۶۷/۱	۱۹۶±۴۱/۵	۲۰۱±۴۴/۵	۱۷۵±۶۴/۹	۱۹۸±۴۴/۵	۲۰۶±۴۸/۵	قبل	تری گلیسرید
۱۴۳±۶۹/۸	۱۸۷±۴۵/۲	۱۸۳±۵۱/۵	۱۴۲±۷۳/۸	۱۸۲±۴۹/۴	۱۸۴±۴۷/۵	بعد	
- ۱۵/۳*	- ۴/۶	-۸/۴	-۱۸/۸*	-۸/۱	- ۱۰/۶	درصد تغییر	
۴۱±۱۲/۷	۴۰±۱۰/۹	۳۹±۹/۹	۴۴±۱۴/۷	۴۱±۱۱/۶	۳۷±۹/۶	قبل	HDL-C
۴۷±۱۳/۵	۴۵±۱۱/۸	۴۴±۱۰/۲	۵۳±۱۳/۵	۴۶±۱۰/۸	۴۱±۹/۸	بعد	
+ ۱۴/۶	+ ۱۲/۵	+ ۱۲/۸	+ ۲۰/۴*	+ ۱۲/۱	+ ۱۰/۸	درصد تغییر	
۱۳۹±۲۸/۹	۱۴۸±۲۵/۴	۱۵۴±۲۹/۹	۱۳۸±۲۹/۹	۱۴۲±۳۰/۹	۱۴۹±۲۸/۶	قبل	LDL-C
۹۹±۲۵/۸	۸۷±۲۷/۷	۹۰±۳۰/۸	۹۸±۲۹/۸	۹۲±۲۹/۷	۹۵±۲۷/۶	بعد	
-۲۹/۴	-۴۱/۲	-۴۱/۵	-۳۰/۴	-۳۵/۲	-۳۶/۲	درصد تغییر	
۱۲۰±۲۴/۹	۱۲۰±۲۱/۹	۱۲۶±۱۹/۹	۱۲۲±۲۴/۶	۱۲۳±۱۸/۹	۱۲۱±۲۲/۹	قبل	ApoA1
۱۳۰±۲۲/۴	۱۲۹±۳۰/۹	۱۵۵±۲۸/۷	۱۲۶±۲۳/۵	۱۲۶±۲۱/۹	۱۴۷±۲۶/۸	بعد	
+ ۸/۳	+ ۷/۵	+ ۲۳/۱**	+ ۲/۱	+ ۲/۱	+ ۱۳/۲*	درصد تغییر	
۱۲۵±۳۰/۹	۱۲۹±۳۰/۷	۱۳۱±۲۵/۶	۱۲۳±۲۹/۷	۱۲۴±۳۵/۹	۱۲۵±۲۸/۶	قبل	ApoB
۸۵±۲۴/۸	۸۸±۳۱/۱	۹۸±۲۷/۴	۸۸±۲۶/۸	۸۱±۳۳/۶	۹۱±۲۵/۵	بعد	
-۳۲/۱	-۳۱/۹	-۲۵/۲	- ۲۸/۴	- ۳۴/۶	- ۲۷/۲	درصد تغییر	

*P < ۰/۰۵ در آزمون Tukey در بین سه ژنوتیپ. **P < ۰/۰۱ در آزمون Tukey در سه ژنوتیپ.

HDL لیپوپروتئین با دانسیته بالا، LDL لیپوپروتئین با دانسیته پایین، ApoB: آپولیپوپروتئین B، ApoA1 آپولیپوپروتئین A1 غلظت ها بر اساس mg/dl می باشد.

بحث:

همچنین بعد از دریافت لواستاتین یا آتورواستاتین در بین ژنوتیپ های مختلف بررسی گردید. در کلیه افراد مورد مطالعه در تمام ژنوتیپ ها کاهش کلسترول تام دیده شد که ناشی از ماهیت عملکردی داروها یعنی

به نظر می رسد تعیین نقش پلی مورفیسم های CETP در پیش بینی حساسیت به بیماری و پاسخ های دارویی حایز اهمیت باشد. در مطالعه حاضر غلظت پروفایل لیپیدی قبل و

تری گلیسرید از ذرات حاوی تری گلیسرید به HDL-C ذرات درشت حاوی تری گلیسرید تولید می گردد که بیشتر تحت تاثیر هپاتیک لپاز قرار می گیرند (۲۱) و بنابراین سریع تر از خون حذف می شوند.

HDL-C در ژنوتیپ های مختلف از ۸/۳ درصد تا ۲۰/۴ درصد در مصرف لواستاتین و از ۸/۱ درصد تا ۱۴/۶ درصد در مورد آتورواستاتین افزایش داشته است که بیشترین درصد افزایش در مورد هر دو دارو مربوط به ژنوتیپ AA می باشد که بیشتر تحت تاثیر استاتین قرار گرفته است. به نظر می رسد پایین تر بودن ذاتی CETP ناشی از پلی مورفیسم هایی که باعث کاهش غلظت یا فعالیت CETP می شوند (وجود آلل A در ۶۲۹-) باعث حساسیت بیشتر در فرد به استاتین می گردد و لذا افزایش HDL-C ناشی از مهار بیشتر CETP در این ژنوتیپ ها واضح تر بوده است.

در یک مطالعه وجود ژنوتیپ خاصی از پلی مورفیسم Taq1B2 با سطح بالاتر CETP در خون همراه بوده است که منجر به کاهش HDL-C در پلاسما شده است (۲۲). این ارتباط تحت تاثیر درمان با پارواستاتین قرار گرفته است. به نظر می رسد پارواستاتین در ژنوتیپ های B1B1 نسبت به B2B2 تاثیر کمتری داشته است (۲۲) که نتایج ما با نتایج این مطالعه تا حدی همسو می باشد.

همینطور در مطالعات دیگر وجود ژنوتیپ B1B1 در CETP با غلظت کمتر HDL-C و ریسک بالاتر بیماری های قلبی عروقی و پاسخ بیشتر تری گلیسرید به کاهش در مقابل داروی ژمفیبروزیل (Gemfibrozil) بوده است (۲۳) که این نتایج نیز تایید کننده نتایج مطالعات ما می باشد.

مکانیسم حفاظتی HDL-C در برابر بیماری قلبی عروقی هنوز بطور کامل شناخته نشده است اما نقش HDL-C در انتقال معکوس کلسترول (RCT) از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بنابراین ارتباط ژنوتیپ های CETP با ریسک بیماری قلبی عروقی ناشی از تاثیرات CETP بر روی HDL-C می تواند ناشی از کاهش

مهار آنزیم کنترل کننده مسیر تولید کلسترول داخلی (HMG CoA Reductase) توسط این داروها است. اما به دنبال مصرف لواستاتین در ژنوتیپ AA از پلی مورفیسم 629C/A- کاهش بیشتری در کلسترول تام دیده شد و به نظر می رسد در ژنوتیپ هایی از CETP که فعالیت CETP به دلیل آلل موجود کاهش یافته (آلل A) پاسخ بهتری در مورد کاهش کلسترول به درمان با لواستاتین نشان داده شده است.

یک احتمال برای کاهش بیشتر کلسترول در این ژنوتیپ می تواند این مسئله باشد که کلسترول بیشتر در این ژنوتیپ در HDL-C باقی مانده (به دلیل کم بودن فعالیت CETP) و این HDL-C های غنی از کلسترول از مسیر SR-B1 در کبد از پلاسما حذف شده اند. مسیر SR-B1 جزء گیرنده های مربوط به HDL-C است که در انتقال معکوس کلسترول باعث حذف ذرات HDL-C می گردد (۲۰،۱۹).

LDL-C در بین ژنوتیپ ها چه قبل از دریافت لواستاتین و آتورواستاتین و چه بعد از دریافت آنها، اختلافی را نشان نداده است. نبودن اختلاف در ژنوتیپ ها بدنبال درمان در مورد LDL-C ناشی از همان ماهیت مهاری بر آنزیم تولید کلسترول است که مستقل از CETP می باشد و در واقع کاهش در تمام ژنوتیپ ها در میزان LDL-C تقریباً به یک میزان صورت گرفته است و این نشان می دهد که تاثیر دارو در مهار تولید کلسترول مستقل از CETP عمل می نماید. تغییرات ApoB هم به تبعیت از کاهش LDL-C در هر سه ژنوتیپ به یک نسبت بوده است و تحت تاثیر تغییر فعالیت CETP در اثر تغییر ژنوتیپ ها قرار نگرفته است. کاهش ذرات حاوی تری گلیسرید از جمله LDL-C توسط آتورواستاتین و یا لواستاتین منجر به کاهش میزان تری گلیسرید در افراد مورد مطالعه گردیده است. در ژنوتیپ AA از پلی مورفیسم - 629C/A کاهش واضح تری نسبت به بقیه ژنوتیپ ها دیده می شود. به نظر می رسد در افراد دارای این ژنوتیپ بدلیل فعالیت پایین تر CETP و کاهش انتقال

HDL با درصد پروتئین بیشتر می گردد و احتمالاً نقش موثرتری در عملکرد HDL در بیماری های قلبی عروقی خواهد داشت.

نتیجه گیری:

نتایج این مطالعه نشان می دهد تغییرات در ژنوتیپ های مختلف از پلی مورفیسم های بررسی شده یکسان نبوده و در ژنوتیپ هایی که غلظت CETP یا فعالیت آن کمتر بوده افزایش HDL-C به دنبال مصرف دارو واضح تر بوده است ولی علیرغم این افزایش بدلیل اینکه در ژنوتیپ های مذکور ApoA1 به نسبت کمتر افزایش یافته منجر به تولید ذرات HDL با نسبت لیپید به پروتئین بیشتر، در این ژنوتیپ شده است که این مسئله در نهایت در ژنوتیپ هایی که افزایش بیشتر بوده انتقال معکوس کلسترول کارآیی کمتری خواهد داشت. پس به نظر می رسد در افراد با ژنوتیپ CC از پلی مورفیسم -629C/A، ذرات HDL تولید شده به دلیل بالاتر بودن ApoA1 کارآیی بیشتری در انتقال معکوس کلسترول خواهند داشت در نتیجه مصرف استاتین ها با هدف افزایش HDL در این ژنوتیپ ها احتمالاً نتایج سودمندتری به دنبال خواهد داشت.

تشکر و قدردانی:

بدینوسیله از کلیه کارکنان محترم مرکز تحقیقات سلولی و مولکولی شهرکرد و همچنین پرسنل محترم معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد کمال تشکر و قدردانی را داریم. هزینه این طرح توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد با شماره گرانت ۵۱۱ تامین گردیده است.

RCT باشد. یک دلیل واضح افزایش HDL-C ناشی از استاتین ها که در مطالعه ما و مطالعات مشابه دیده شده، کاهش انتقال کلسترول استر از ذرات HDL-C به ذرات حاوی ApoB100 نظیر LDL-C به دلیل کاهش تولید این ذرات در اثر مهار HMG CoA Reductase بواسطه دارو است. یعنی علاوه بر تحت تاثیر قرار گرفتن غلظت و فعالیت CETP ناشی از مصرف استاتین ها دلیل دیگر افزایش HDL-C، کاهش سوپسترای گیرنده کلسترول استر جهت انتقال معکوس کلسترول است.

در حضور لیپوپروتئین های غنی از تری گلیسرید، CETP، کلسترول استر موجود در ذرات HDL-C را حذف نموده و به جای آن تری گلیسرید قرار می دهد. همراه با عملکرد هپاتیک لیپاز تاثیر CETP بر HDL-C منجر به تولید HDL-C با اندازه های کوچکتر می گردد که با حذف سریع آنها از پلاسما توام است. بنابراین افزایش سطح CETP در خون با پایین بودن سطح HDL-C همراه می گردد.

در این مطالعه غلظت ApoA1 تحت تاثیر هر دو دارو افزایش یافته است بطوری که در گروه لواستاتین تا ۱۲ درصد و در گروه آتورواستاتین تا ۲۶ درصد افزایش غلظت در ApoA1 دیده شد.

بیشترین تغییر در اثر دارو در ژنوتیپ CC از پلی مورفیسم -629C/A بوده است. این بدین معنی است که در ژنوتیپ هایی که غلظت HDL-C کمتر تحت تاثیر دارو قرار گرفته غلظت ApoA1 بیشتر افزایش یافته که حاکی از تولید ذرات HDL-C با پروتئین بیشتر بوده است و باید توجه نمود که عملکرد اصلی ذرات HDL-C بیشتر به واسطه بخش پروتئینی این ذرات است. آتورواستاتین به دلیل افزایش موثرتر در غلظت ApoA1 نسبت به لواستاتین، باعث تولید ذرات

منابع:

1. Fielding CJ, Fielding PE. Molecular physiology of reverse cholesterol transport. *J Lipid Res.* 1995 Feb; 36(2): 211-28.
2. Rothblat GH, de la Llera-Moya M, Atger V, Kellner-Weibel G, Williams DL, Phillips MC. Cell cholesterol efflux: integration of old and new observations provides new insights. *J Lipid Res.* 1999 May; 40(5): 781-96.
3. Barter PJ, Rye KA. Cholesteryl ester transfer protein, high density lipoprotein and arterial disease. *Curr Opin Lipidol.* 2001 Aug; 12(4): 377-82.
4. Borggreve SE, De Vries R, Dullaart RP. Alterations in high-density lipoprotein metabolism and reverse cholesterol transport in insulin resistance and type 2 diabetes mellitus: role of lipolytic enzymes, lecithin:cholesterol acyltransferase and lipid transfer proteins. *Eur J Clin Invest.* 2003 Dec; 33(12): 1051-69.
5. Stein O, Stein Y. Lipid transfer proteins (LTP) and atherosclerosis. *Atherosclerosis.* 2005 Feb; 178(2): 217-30.
6. Hirano K, Yamashita S, Nakajima N, Arai T, Maruyama T, Yoshida Y, et al. Genetic cholesteryl ester transfer protein deficiency is extremely frequent in the Omagari area of Japan. Marked hyperalphalipoproteinemia caused by CETP gene mutation is not associated with longevity. *Arterioscler Thromb Vasc Biol.* 1997 Jun; 17(6): 1053-9.
7. Yamashita S, Maruyama T, Hirano K, Sakai N, Nakajima N, Matsuzawa Y. Molecular mechanisms, lipoprotein abnormalities and atherogenicity of hyperalphalipoproteinemia. *Atherosclerosis.* 2000 Oct; 152(2): 271-85.
8. Sakai N, Yamashita S, Hirano K, Ishigami M, Arai T, Kobayashi K, et al. Decreased affinity of low density lipoprotein (LDL) particles for LDL receptors in patients with cholesteryl ester transfer protein deficiency. *Eur J Clin Invest.* 1995 May; 25(5): 332-9.
9. Boekholdt SM, Kuivenhoven JA, Hovingh GK, Jukema JW, Kastelein JJ, Van Tol A. *Curr Opin Lipidol.* CETP gene variation: relation to lipid parameters and cardiovascular risk. 2004 Aug; 15(4): 393-8.
10. Klerkx AHM, Tanck MWT, Kastelein JJP, Molhuizen HOF, Jukema JW, Zwinderman AH, et al. Haplotype analysis of the CETP gene: not TaqIB, but the closely linked -629C-A polymorphism and a novel promoter variant are independently associated with CETP concentration. *Hum Mol Genet.* 2003 Jan; 12(2): 111-23.
11. Dacet C, Poirier O, Cambien F, Chapman MJ, Rouis M. New functional promoter polymorphism, CETP/-629, in cholesteryl ester transfer protein (CETP) gene related to CETP mass and high density lipoprotein cholesterol levels: role of Sp1/Sp3 in transcriptional regulation. *Arterioscler Thromb Vasc Biol.* 2000 Feb; 20(2): 507-15.
12. Kakko S, Tamminen M, Paivansalo M, Kauma H, Rantala AO, Lilja , et al. Variation at the cholesteryl ester transfer protein gene in relation to plasma high density lipoproteins cholesterol concentrations and carotid intima media thickness. *Eur J Clin Invest.* 2001; 31: 593-602.
13. Tavintharan S, Lim SC, Sum CF. Patients with low levels of high-density lipoprotein cholesterol: to treat or not to treat? *Singapore Med J.* 2005 Oct; 46(10): 519-28.
14. Kassai A, Illyes L, Mirdamadi HZ, Seres I, Kalmar T, Audikovszky M, Paragh G. The effect of atorvastatin therapy on lecithin: cholesterol acyltransferase, cholesteryl ester transfer protein and the antioxidant paraoxonase. *Clin Biochem.* 2007 Jan; 40(1-2): 1-5.
15. Kuivenhoven JA, Jukema JW, Zwinderman AH, de Knijff P, McPherson R, Brusckhe AV, et al. The role of a common variant of the cholesteryl ester transfer protein gene in the progression of coronary atherosclerosis. The Regression Growth Evaluation Statin Study Group. *N Engl J Med.* 1998 Jan; 338(2): 6-93.

16. van Venrooij FV, Stolk RP, Banga JD, Sijmonsma TP, van Tol A, Erkelens DW, et al. DALI Study Group. Common cholesteryl ester transfer protein gene polymorphisms and the effect of atorvastatin therapy in type 2 diabetes. *Diabetes Care*. 2003 Apr; 26(4): 1216-23.
17. Dale JW, Schantz MV. Purification and separation of nucleic acid. In: from genes to genomes. University of Surrey. UK: John Wiley; 2002. p: 31-3.
18. Padmaja N, Ravindra Kumar M, Soya SS, Adithan C. Common variants of Cholesteryl ester transfer protein gene and their association with lipid parameters in healthy volunteers of TAMILIAN population. *Clin Chim Acta*. 2007 Jan; 375(1-2): 140-6.
19. Brewer HB Jr, Remaley AT, Neufeld EB, Basso F, Joyce C. Regulation of plasma high-density lipoprotein levels by the ABCA1 transporter and the emerging role of high-density lipoprotein in the treatment of cardiovascular disease. *Arterioscler Thromb Vasc Biol*. 2004 Oct; 24(10): 1755-60.
20. Wang N, Lan D, Chen W, Matsuura F, Tall AR. ATP-binding cassette transporters G1 and G4 mediate cellular cholesterol efflux to high-density lipoproteins. *Proc Natl Acad Sci USA*. 2004 Jun; 101(26): 9774-9.
21. Borggreve SE, Hillege HL, Wolffenbuttel BH, de Jong PE, Bakker SJ, van der Steege G, et al. The effect of cholesteryl ester transfer protein -629C->A promoter polymorphism on high-density lipoprotein cholesterol is dependent on serum triglycerides. *J Clin Endocrinol Metab*. 2005 Jul; 90(7): 4198-204.
22. Regieli JJ, Jukema JW, Grobbee DE, Kastelein JJ, Kuivenhoven JA, Zwinderman AH, et al. CETP genotype predicts increased mortality in statin-treated men with proven cardiovascular disease: an adverse pharmacogenetic interaction. *Eur Heart J*. 2008 Nov; 29(22): 2792-9.
23. Okamoto H, Yonemori F, Wakitani K, Minowa T, Maeda K, Shinkai H. A cholesteryl ester transfer protein inhibitor attenuates atherosclerosis in rabbits. *Nature*. 2000 Jul; 406(6792): 203-7.

19/Jan/2010 Accepted:

Received: 19/Apr/2010

Study of -629C/A polymorphism of cholesteryl ester transfer protein gene in statin effects on plasma high density lipoprotein cholesterol level.

, Amini SA **, Gatreh Samani K (PhD)¹*Farrokhi E (MSc) (PhD)***, Hashemzadeh Chaleshtori M (PhD)†, Moradi MT (MSc)†††, Amini Najafabadi H (MSc)††

*Cellular and Molecular Research Center, Shahrekord Univ. of Med. Sci. Shahrekord, Iran, **Biochemist, Medical Plants Research Center, Shahrekord Univ. of Med. Sci. Shahrekord, Iran, ***Assistant professor, Biochemistry Dept., Shahrekord Univ. of Med. Sci. Shahrekord, Iran, †Professor of Human Genetics, Cellular and Molecular Research Center, Shahrekord Univ. of Med. Sci. Shahrekord, Iran, ††Medical Plants Research Center, Shahrekord Univ. of Med. Sci. Shahrekord, Iran, †††Lecturer, Biochemistry Dept., Shahrekord Univ. of Med. Sci. Shahrekord, Iran

Background and aim: Cholesteryl ester transfer protein (CETP) plays in HDL metabolism and in reverse cholesterol transport (RCT) pivotal role pathway. CETP gene variants such as -629C/A that affect HDL cholesterol directly, modulates CETP gene transcriptional activity. This study was aimed to determine influence of -629C/A polymorphism of CETP in statin effects with regard to plasma HDL cholesterol levels.

Methods: In this descriptive-analytical study, 196 adult patients with LDL-C more than 120mg/dL were divided into two groups base on lovastatin and atorvastatin using. Lipid profile was measured in all subjects before and after treatment and -629C/A polymorphism of CETP promoter was studied using polymerase chain reaction/restriction fragment length polymorphism method. Data were compared with paired t-test and ANOVA in SPSS software.

Results: Cholesterol was decreased and HDL was increased in AA genotype more than other genotypes by lovastatin, but ApoA1 was increased in CC genotype. ApoA1 also was increased in CC genotype more than AA or AC genotypes by atorvastatin.

Conclusion: In CC genotype, lovastatin and specially atorvastatin increased ApoA1 in HDL particles more than other genotypes. Therefore, treatment with lovastatin and atorvastatin is more effective in patients with CC genotype for raising HDL particles activity.

Keywords: Atorvastatin, Cholesteryl ester transfer protein (CETP), -629C/A, Polymorphism, Lovastatin, HDL-C.

¹Corresponding author
Medical Plants Research
Center, Rahmatieh,
Shahrekord Univ. of Med.
Sci. Shahrekord, Iran.

Tel:

0381-3346692

E-mail:

kgsamani@yahoo.com